

Asla İzin Almadım Ben Severken

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Mart 2023

Ölümlerden ölüm beğen, bayım ve öykündüğüm kadar kendime varsın defalarca öldür beni.

Şiarımdır ne de olsa acı.

Acıtmadan sevdim ben insanları ve seni.

Canhıraş akışında aşkın

Budadım da yüreğimi ve buldum, buldum işte:

Kendimi buldum sonunda

Azıcık noksan ve efkârlı

Ve yaralı

Yamalı çoraplarıma bakma sen

Zaten üstümden ezip geçmedin mi bunca zaman?

İklimlerden aşksa mealim

Kilim misali ayaklarına serildiğim.

Hicrindeyim aşkın ve hüznün

Hicretin durağında saklıdır efkârım

Yitip giden zaman mı ve de bunca şiir?

Melun yüreklerde yoktur yerim

Yoklamam alınsın da her gün

Onca yazdığımı ve aşka ben kefilim madem

Matemimle ördüğüm dizeler ve uçuşan duvağım

Tek kişiliktir benim izdivacım

Çünkü insanüstü bir varlığım

Ve sevdanın dilemması

Dilaltı addedilen şiirlerim aslında hayatın rotası

Bense kaptan köşkünde

Bazen geminin miçosu

Yerleri süpürdüğüm kalemimle

En masum aşktır bende saklı

Kirvem kalemim

Ben nazlı çocuk gelinim

Boyumsa bir karış uzamadı

Ama uzatarak sevdim ben insanları ve seni
Ve evreni...
Hani, ben sığdırmışken kâinatı ufacık yüreğime
Bir sen bir de insanlar alıp da koymadılar beni en derine

Hazır ol da geçti ömür:
Bir de demez mi densizler:
Hazıra kondum diye.
Kime ne, bayım hatta sana ne seni sevdiğimden?
Asla izin almadım ben severken
Asla da izin almayacağım yazarken

Yangının ta kendisiyim
Bir kıvılcıma nasıl da müteşekkirim
Malım mülkümse kalemin
Kalbimden de kabrime uzanır yolum
Varsın olsun yastayım
Varsın olsun vakitsiz telaştayım
Varsın olsun yalnızım
Yalnızlığın temaşası nasıl ki saklı satırlarımda
Varsın olsun bayım...
Gerisi varsın olsun size lazım
Varsın gerisini siz getirin...